

ser, jeg har opstillet, maa jeg naturligvis tage dette billige Tilbud. Jeg tror ikke, man kan ræsonnere paa den Maade, som her er ræsonneret, at man tager Gennemsnitsprisen til Sammenligning, man maa tage Hensyn til de faktisk foreliggende Forhold og til de Tilbud, som fremkomme.

Hvis man nu vilde antage dette Tilbud, som foreligger fra et dansk Firma, vilde man i Virkeligheden derved i meget høj Grad forøge Beskyttelsen. Den Beskyttelse, vi i Øjeblikket have i Henhold til Toldloven, er, som jeg tidt har nævnt, 5 pCt. Men hvis vi skulde tage disse Lokomotiver, som der her er Tilbud om, vilde de i Forhold til det billigste Tilbud, som foreligger fra Udlandet, faktisk komme til at nyde en Beskyttelse paa over 20 pCt., og i Stedet for, at vi nu yde en Beskyttelse af indtil 166 Kr. pr. Arbejder, vilde vi komme til at yde en Beskyttelse paa 664 Kr. pr. Arbejder. Jeg tror, det Spring er for stort. Men paa den anden Side vil jeg ikke bestride, at det er et hæderligt Tilbud, der er kommet fra Frichs Efterfølgere i Aarhus, og jeg har den Opfattelse, at hvis Flertallet herinde tager den Stilling, som det hidtil har taget til dette Spørgsmaal, nærme vi os til det Tidspunkt, hvor vi komme til at bygge Lokomotiverne herhjemme, fordi de Tilbud, som ere indkomne, ere mere rimelige. Man kræver ikke længere den store Beskyttelse, som man stillede op for nogle Aar siden, man kræver ikke saa stor Beskyttelse som den, man stillede op i den Lokomotivkommissionsbetænkning, som blev afgiven for et Par Aar siden, af hvilken Kommission det ærede Medlem for Aarhus søndre Valgkreds (Samuelsen) var Medlem. Der stillede man en Beskyttelse op, der klodsede ganske anderledes, en Beskyttelse, som i det første Aar vilde være indtil 38 pCt. og saa dalende indtil det 5te Aar til 16 pCt., og saa skulde der vedblivende ydes en Beskyttelse, der vilde svare til omtrent 15 pCt. Det var en meget større Beskyttelse, end der nu er Tale om, saa jeg har den Tro, at hvis vi holde fast ved vore Standpunkter, nærme vi os det Tidspunkt, da de danske Fabrikker give Tilbud, der svare omtrent til de laveste, der fremkomme fra Udlandet. Jeg vil i Tilslutning til den højtærede Minister sige, at hvis man fra dansk Side har Tro paa, at man gennem flere Aar kan tage den Konkurrence op, tror jeg, at man ikke behøver at være saa ængstelig, thi et er, hvad man kan gøre, naar Fabrikationen er kommen i Gang, og det

et enkelt Aar skulde vise sig, at denne Fabrikation var under trænge Kaar, og et andet er, at vi til at begynde med straks skulde forhøje Beskyttelsen meget stærkt ud over den, vi have fastslaaet ved Lov, og i Ly af denne Beskyttelse føre en saadan ny Fabrikation frem. Jeg skal minde om, at vi fra Rigsdagens Side have stillet os meget kulant overfor „Scandia“. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ved meget vel, at det i et Par Aar har knebet for „Scandia“, og at vi i det Par Aar have fritaget „Scandia“ for Konkurrence med Udlandet. Det ærede Medlem ved meget vel, at vi paa den Maade have understøttet „Scandia“, fordi vi erkendte, at „Scandia“ har gjort Staten megen Gavn, og vi ville meget nødig, at Fabrikken, fordi den nu staar i en vanskelig Periode, skulde risikere helt eller delvis at standse sin Virksomhed.

Det ærede Medlem siger, at vi strides om, hvorvidt vi kunne bygge Lokomotiverne herhjemme eller ej. Nej, det er ikke det, vi strides om, thi vi vide meget godt, at den danske Industri tidligere har bevist, at den kan bygge Lokomotiver. Det kan den meget godt gøre og vil selvfølgelig ogsaa gøre det, naar vi sikre den en tilstrækkelig stor Beskyttelse. Jeg henstiller til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i Ændringsforslaget at nævne et Tal med Hensyn til, hvad det vilde koste at bygge Lokomotiver paa Statens Værksteder. Men det ærede Medlem sagde, at det var saa vanskeligt at nævne et saadant Tal, det kunde man ikke gøre med nogen Sikkerhed. Det forekommer mig dog, at det ikke vilde være saa vanskeligt, thi vi havde Tal fremme i Fjor med Hensyn til, hvad det vilde koste at bygge vore Godslokomotiver. Denne Oplysning kom fra Ministeriet, et Ministerium, som det ærede Medlem satte megen Pris paa og sikkert stoledede paa. Denne Oplysning gik ud paa, at det vilde koste 140,000 Kr. at bygge disse to Lokomotiver eller ca. 26,000 Kr. mere for hvert Lokomotiv, end det kunde ventes, at vi kunde faa de Lokomotiver for fra Udlandet. Det ærede Medlem kunde imidlertid let skaffe sig Oplysning. Hvis han ikke ud fra de Beregninger, som forelaa fra i Fjor, var i Stand til at stille Tal op, kunde det ærede Medlem og hans Partifæller have spurgt i Administrationen og der faaet at vide, hvordan det vilde stille sig, og hvad det vilde koste at bygge et Par saadanne Lokomotiver paa Statens Værksteder. Naar det ærede Medlem ikke har gjort dette, men foretrukket at stille